

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kaj hoče dr. Gregorič?

(Z Dolenjskega.)

III.

Bodi dr. Gregorič edkratosčno in brez ovin-kov povedano, kaj mislimo o njegovem delovanju.

Vodstvo klerikalne stranke ni zadovoljno, da meščanstva na Kranjskem navzali vsemu trudu in prizadevanju nikakor ni moč zvabiti v klerikalni tabor, niti na Gorenjskem ne, kjer bi bilo misliti, da se to še najprej doseže. In to meščanstvo je vkljub dijametralno različnim načinom glede narodnostnega vprašanja solidarno s kranjskimi veleposestniki v nasprotnosti zoper klerikalizem, česar seveda na izvestnem višjem mestu ne gledajo posebno prijazno.

To meščanstvo je posebno na Dolenjskem in Notranjskem, pa ponekod tudi na Gorenjskem predobro organizirano, da bi klerikalna stranka mogla v njegovih vrstah kaj posebnega dosegči. Klerikalno vodstvo je pač nekaj časa upalo, da pridobi meščanstvo za svojo stranko na isti način in z istimi sredstvi, kakor je dobilo večino kmetskega prebivalstva, a prekmalu je izprevidelo, da so njegovi žurnalistični strežaji le predaleč šli, da so preveč gnoja razmetali po meščanskih volilcih ter s tem dosegli, kar ni bil nikdar namen klerikalnega vodstva, da so se meščani še tesneje zdržili in oklenili drug drugega.

Klerikalno vodstvo ve pa tudi, da še ni doseglo, dokler ima samo kmetsko ljudstvo v svojih rokah, toliko manj, ker je meščanstvo v organizmu vsakega naroda prevažen faktor, kateri bi zamogel predragačiti tudi mišljenje kmetskega ljudstva, s katerim je v vedeni dotiki in nepretrgani gospodarski svezi. In zategadelj je klerikalno vodstvo osrečilo vsa svoja prizadevanja v mestih na to, da razdvoji in razcepi to solidarno meščanstvo.

Spoznavši, da s „krščanskim socijalizmom“ ni veliko opraviti na Kranjskem, zlasti ne v mestih, in boječ se rudečih socialistov, kateri čedalje držejše nastopajo, izmislio je klerikalno vodstvo nov načrt in reklo: No, pa idu, v božjem imeni ljubisinko dr. Gregorič in bobnaj na boben sprave, vi klerikalni žurnalisti pa ga pustite na miru in za-

ragljajte le časih, da bi „liberalci“ ne mislili, da je nemara še v naših rokah.

In dr. Gregorič dela zdaj pridno, da razcepi kranjsko meščanstvo in nekaj malih uspeshov je že dosegel. V narodni stranki je nekaj ljudij, ki bi že res radi imeli mir pred besnimi napadi v klerikalnih časopisih, dosti jih je tudi, ki se boje gmotne škode, nekaj tudi takib, katerim še vedno niso jasni končni smotri klerikalizma, ki res misijo, da je od „sprave“ odvisna vsa srca slovenskega naroda, kateri menijo, da bodo „spravljeni“ kranjski Slovenci oteli Štajerce in Koročce, prav kakor bi se centralna vlada kar tresla pred tem poldrugim milijonom Slovencev, ki se sploh le dobro počutijo, ako ni političnih bojev, ako vlada grobna tihota, kakor na pokopališču.

Te elemente lovi dr. Gregorič za svojo spravljivo stranko, meneč, da ž njimi razbijanje sedanjega organizacijo meščanstva, da razcepi meščanstvo na dva tabora. Naklep ni napačno preračunjen, saj bi bili morda vsi ti omahljivi elementi zadostna začrta za razcepljenje stranke. In tedaj bi zadonel iz klerikalnega grma mogočem tedeum, kateri bi se še podvojil, če bi razcepljeno meščanstvo ne imelo več moći, da bi moglo zadržati prevlado klerikalne stranke s pomočjo veleposestnikov.

Ne „sprava“, ne „zdržitev“ slovenskih strank, ampak boj zoper jedini od klerikalizma še neodvisni element v naši deželi, boj zoper svobodomiselnega meščanstva, to je naloga, katero izvršujejo dr. Gregorič in njegovi pomočniki, namen njih gibaju pa je, napeljati včdo na klerikalni mljin in klerikalizmu pomoči do popolne prevlade v deželi.

Narodni stranki je dolžnost, da to prepreči in zato se mora prav zoper stranko dr. Gregoriča upreti z vso odločnostjo in sicer koj, dokler še nima nič veljave in še nič upliva.

Državnozborske volitve.

Iz tabora sodrugov. Kakor poroča včerajšnji „Slovenec“, omenil je pri nedeljskem shodu socijalnih demokratov „sodrug“ Kristan tudi volilni oklic naše stranke za g. Matijo Kunca. Najbolje ga je zboldila v oči opazka, da je bil g. Kunc podčastnik I. vrste in pristavljal je mož ironično, „da

je to največja zasluga Kunčeva“. Nam ni namen, poučevati g. Kristana, a le to mu bodi povedano, da Kunčovo vojaštvo ni bila njegova zasebna zadeva, marveč da je ta stvar v neposredni zvezi z javnim delovanjem g. Kunca, česar pa tako mladi ljudje, kakor je „sodrug“ Kristan, seveda ne morejo znati. Isto tako „sodrug“ Kristan ne bode umeli, če mu povemo, da je bil g. Matija Kunc l. 1874 v tretjič pred naborno komisijo in da se je ta zadeva že takrat tako važnim prištevala, da je še isti dan, ko je bil g. Kunc vojakom potren, to objavila celo uradna „Laibacher Zeitung“, kar se bode g. Kristanu gotovo isto tako čudno zdelo, kakor se mu stvar dozdeva v našem oklicu. Sapienti sat! Pa tudi krščansko-socijalni sodruzi imeli so v nedeljo zborovanje, o katerem pa „Slovenec“ dosti ne poroča. Omenimo naj torej mi, da so krščanski sodruzi tudi razpravljali o Kunčevi kandidaturi in da je „sodrug“ Gostinčar, kateri je krščansko-socijalni kandidat v V. kuriji, izrečno poudarjal, da priporoča vsem krščansko-socijalnim sodrugom, ki ne bi hoteli voliti njega državnim poslancem, da naj rajši nego g. Kuncu oddajo glasove kandidatu socijalne demokracije g. Želežnikarju! Kakor se kaže, našli so sodruzi svoja srca in mi jih čestitamo na tem klasičnem kompromisu!

Povedali smo že, da Morsey ne kandiduje več. Da se je odločil, da se umakne iz političnega življenja, je največ priporočil neki volilni shod v Feldbachu. Na ta shod je bil prišel tudi knez Liechtenstein, ki je skušal ljudi za Morseya pridobiti. Ne kateri duhovniki so pa že bili ljudi proti Morseyu dobro nabujščki, kar ni bilo težko, ker za svoje volilce prav ničesa ni storil. Jeden kmet mu je očital, da se je vlekel za to, da bi se tudi v bočče veleposestniki mogli tožiti le pri okrožnih ali deželnih sodiščih v civilnih stvareh, ker okrajna sodišča nimajo niti pripravnih prostorov, da bi mogel kak grajčak ondu opraviti svoje opravke. Seveda ko so kmetje to slišali, so jeli spoznavati, da Morsey ni za njih poslanca.

LISTEK.

Repiceva Tonica.

Spisal Aleksandrov.

(Dalje.)

Tam gori pri Kapeli je bil tisto leto, kakor po navadi, na svetotroško nedeljo shod. In k shodu je prišlo tudi to pot staro in mlado, bolno in zdravo.

Tudi Tonica in Francelj sta imela besedo, da prideta... In prišla sta. Da sta se tamkaj našla, tega pač ni treba posebej zatrjevati. Dasi pa Tonica še nikdar ni bila s fantom v gostilni, jo je Francelj tisto nedeljo vendar zvabil. In da sta se nekolikokrat zavrtela — da je Francelj včasih prav tesno pritisnil Tonico k sebi, da mu je ona s svojimi modrimi očmi zrla prav šegavo in zaljubljeno v njegove črne oči, tako da ga je pogrelo po vsem telesu, in da je pri tem veselo zaukal, a Toničin rožnobojni obraz da se je sreča nasmehljal, — no, vsega tega niti pričoval ne bom. To je pač vse samo umljivo...

Tisto nedeljo pa je bilo prav vroče. In še

proti večeru, ko sta se Francelj in Tonica vračala proti domu, bila je neznosna soparča.

In ko sta šla zvečer tam gori na Prelogu skozi Zidaričev gozd, — gosto drevje je tam in lepa senca, — ko sta torej šla skozi mračni gozd, ni se jima zdelo prav nič napačno, da bi nekoliko počla od plešu. Pa saj veste, v praznik počivati ob potu, ko gre toliko ljudi mimo, posebno dane, ko je bil shod! Kdo bi jima torej zameril, da sta šla nekoliko dalje v sredo gozda ter sedla ondi na mehki, zelenkastorjavni mah...

Tedsj pa je ovil Francelj roko krog Tončnegra vrata ter ji rekel: „Tonica, jeseni se pa vzameva.“

In ona je ragnila svoje ličice, mehko kakor svila in žamet, proti njemu in črešnjevorudeče, bujne ustnice so se nabrale v lahen nasmej, da se je videl del belih zob. In šepetnila je:

„A tvoj oče, Francelj, ali bodo pustili?“

„Morajo, če te hočem, morajo, pa morajo!“

Oči so se mu svetile.

„Morajo, ker te hočem. Ne pustum te nikdar, nikdar, Tonica.“

Stisnil jo je tesneje k sebi. In poljubil ji je usta, ličice in še zlate kodre.

Ona pa se ni branila, nego samo šepetalala „Ne, ne!“ — A ves obrz se ji je smehijal od sreče in blaženstva. Prsi so se jej burno dvigale, celo vitko telo, katero je objemalo dokaj priprosto, a ukusno krilo, trepetalo je od veselja, od sramočljivosti, bojazni in hrepenenja. Beslonogovična, fino zaokrožena nožica v lčnih šolničkih pa je radovedno pogledala izpod krila.

Franceljnu se je delala tema pred očmi in višnjevkaste zvezde so mu plesale pred obrazom...

Kri je vreda po njegovih žilah in stiskal jo je k sebi. In usta je pritiskal na njene vroče, trepetajoče ustne. Mamil ga je njen vroči dih, njena sramočljivost, njen nasmešek, njen vanj obrnjeno oko ga je osrečevalo, njen trepet ga je delal polblaznega in ječal je:

„Moja, moja!“ — —

Ona pa je povesila glavo in trepetala...

Nad njima je šumelo tajno in skrivno v lachen pišu zeleno listje... Nekje, precej daleč je trčala žolja ob staro drevo. Dolparepata veverica pa je sedla na zadnji nogi, naslonila se na rep, radovedno zrla skozi vejeve, obrisala si sramočljivo ustna ter menda nekaj šepetal.

Nemškonapredna ali liberalna stranka na Dunaju je objavila svoj program. V njem naglaša potrebo, da se zjednijo vsi napredni življi, proti vedno napredajoči reakciji. Pogoda z Ogersko naj se obnovi tako, da se poviša ogerski donesek k skupnim državnim stroškom in Ogrom ne dovolijo kakve druge ugodnosti, s katerimi bi se povišanje njih kvote zopet poravnalo. Liberalna stranka boste delovala za nepretirno razširjenje volilne pravice v vse volilne zastope.

Nemcem se mora v državi dati tako stališče, kakršno jim gre po kulturnem razvoju. Sedanji nemški kraji morsjo nemški ostati. Federalizem se mora z vsemi silami zavračati. Gojiti se mora čuvstvo skupnosti vseh avstrijskih Nemcev. Svobodna šola se mora vsekako varovati. Verska šola pobijati z vsemi sredstvi. Težiti je za brezplačnim poukom. Učiteljem je varovati njih pravico do svobodnega izražanja svojega mnenja in skrbeti, da se jim zboljšajo plače.

Državni osnovni zakoni naj se varujejo. Javni uradi naj bodo za vse jednakost dostopni brez razlike vere, narodnosti in stanu. Protisemitizem se mora z vsemi silami pobijati. Tiskovni zakon naj se času primerno premeni. Odpravi naj se časniški kolek in dovoli svobodna kolportaža. Društvena in zborovalna pravica naj se v novodobnem smislu preustroji in izvaja. Izda naj se narodnostni zakon. Nemščina naj se prizna za državni jezik. Upelje naj se obvezni civilni zakon. Potem se obeta, da bodo napredna stranka skrbela za kmetske, obrtnike, uradnike in sploh vse stanove. Posebnega uspeha ta program ne bodo imeli.

* * *

V kratkem snide se na Dunaju shod ustavnih posetnikov vseh kronovin, da se posvetujejo, kakšno stališče da zavzamejo nasproti državnozborskim volitvam. Dosedaj je konservativno veleposestvo v državnem zboru hodilo z zjedinjeno levico, a sedaj pa vlada deluje na to, da osnuje iz ustavovergnega veleposestva posebno srednjo stranko, ki stopi v tesnejšo zvezo s konservativnimi strankami. Levica tako razpade. Z novo napredno stranko veleposestniki ne morejo pajdašiti, ker jim je malo pre demokratična.

* * *

Socijalno politična stranka skuša svoje delovanje raztegniti tudi izven Dunaja. Te dni sta profesor Philippovich in ravnatelj Willehöfer bila šla v Brno in ondu govorila na nekem shodu. Uspeh tega shoda je bil, da se je ondu sklenilo osnovati socijalnopolitično društvo. Naglašalo se je, da je treba napredne in svobodnostne ideje gojiti po pokrajnah. Tako se bodo doseglo, da bodo pokrajinski duh s svojim uplivom nadil konec reakciji na Dunaju.

* * *

Krošnjarji in trgovski agentje na Dunaju so se izrekli na shodi, da bodo volili socijalne demokrate, ker se ta stranka poteguje za koristi vseh stanov. Na jednem shodu je skušal Krošnatter pridobiti krošnjanje zase, a se mu ni posrečilo. Dokazoval je, da je napačna misel, da peta kurija pripada le delavcem. Konec shoda je bil, da so se skoro jednoglasno izrekli za kandidaturo socialistične stranke.

Po tistem dnevu se je Tonica dokaj predružila. Poprij živo, nagajivo dekle, z vednim nasmehom na rudsčih ustnih je postal kmalu tisoč zamišljeno. Bledela je, da je začelo celo starega Repiča skrbeti, kaj bodo.

„Vražje maslo,“ je menil često proti ženi, „veš Tonica je bolna.“

Starška pa je prikimavala, vdihala ter — molčala.

Šlo pa je že pod jesen, ko je korskal stari Repič neko nedeljo sam in že precej pozno od prve maše.

Tedaj pa se mu je pridružil Mklavčev Barletj, ki je prepil, — kakor navadno —, vso mašo in še nekoliko časa potem pri Kozini.

In rešetala sta starca o tem in onem. Slednji je nanesel govor tudi na Repičeve Tonico.

„Zlomka,“ pravi Repič, „punca mi je bolna. Ne vem, kaj bo ž njo, res ne vem. Ne govorim, ne poje več, kakor poprej in ne smeje se. To ti je, veš, sam vrug.“

„Kaj boš ternal, Jakopè! K zdravniku pojdi ž njo, k zdravniku v mesto, veš, k temu novemu! To ti je bajè vražje prebrisani človek. Vsakega ozdravi, kdor pride! Jedva ga pogleda, pa že ve, kje in kaj mu manjka. Vražji človek je to.“

V Ljubljani, 9. februarja.

Razredna loterija na Ogerskem odda se v najem. Ogerski vladni pristaši to opravičujejo z etičnega stališča. Ko bi država sama imela loterijo, bi bila skrivna, ako kdo vsled loterije oboža ali se celo umori. Po našem mnenju ni država nič manje odgovorna, če to podjetje daje v najem. Ko bi država loterijo ne trpela, pa bi je ne bilo, potem je pač vse jedno, ali jo upravlja država, ali kak zasebnik, nahajala se bodo pod pokroviteljstvom države. Zasebni podjetniki bodo gotovo za loterijo delali večjo reklamo kakor bi jo država in bode zatorej v zasebnih rokah še škodljivejša. V najem se odda le zaradi tega, ker vlad hoče židom dati kaj zaslužiti.

Primanklaj madjarske razstave. Ogerski trgovski minister Daniel je te dni zahteval od zbornice poslanec, da dovoli 550.000 gl. v pokritje primanklaja madjarske razstave. Priznal je pa, da končni računi še niso skleneni, zato tudi primanklaj še ni končno določen. Minister je sicer trdil, da omenjene svote ne bodo presegali, a najbrž bodo vendar precej višji. Menda ne bodo dolgo, da bodo minister v ta namen zahteval novo svoto. Seveda stvar ne bodo tako vidna, ako se zahteva v več manjših svotah. Mogoče je pa tudi, da se ostali primanklaj pokrije pod kakim drugim naslovom, ker Madjari ne marajo priznati, kako slab uspeh je njih razstava imela.

Knez Bismarck in Poljaki. Proti nekemu obiskovalcu se je knez Bismarck izrekel, da mu nič prav ne ugaja, da v Avstriji imajo Poljaki tako važna mesta. Tudi mu ni bilo prav, da je grof Goluchowski bil slovesno vsprenjet v Berolinu, ker je Poljak. — Knez Bismarck menda spoznava, da se Poljaki v Prusiji ne bodo dali zatrepi, dokler bodo v Avstriji imeli poljski živelj tako veljavno. Bolje zadovoljen je Bismarck z ruskim ministrom Muravjevom. Ta tudi to menja najbolje ugaja Bismarcku zaradi tega, ker je unuk onega Muravjeva, kateri je znan zaradi svojega ostrega postopanja proti Poljakom.

Ministerska kriza na Portugalskem. Odstopilo je na Portugalskem te dni ministerstvo. Podvod odstopu je slabo gospodarsko stanje dežele, iz katerega si ni znala vlada pomagati. Nova vlada tudi ne boda našla pota iz težav. Portugalska je dežela, kjer so vedno imeli klerikalci silen upliv. Vse stranke v tej deželi razen republičanske so napolnjene klerikalnega duha. Pred nekaterimi leti so Portugalci imeli liberalno ministerstvo, v katerem je bil neki škof pravosodni minister. To pač dovolj kaže, kakšne so razmere v tej deželi. Slabo gospodarsko stanje Portugalske je najboljši dokaz, kako znajo klerikalci gospodariti. Vsaka dežela je obožala, kjer je klerikalizem dolgo gospodaril.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. februarja.

— (Deželní zbor) imel bodo svojo VI. sesijo dne 10. februarja ob 10. uri dopoludne. Dnevní red: 1. Branje zapisnika V. deželnozborske seje dne 6. februarja 1897. 2. Naznanila deželnozborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve v cestnem okraji Vipavskem se nahajače,

„Glej ga, glej ga! Bom pa res stopil z dekletom v mesto“ —

In res je stopil s Tonico v mesto. Dakle se je sicer branilo ter trdilo, da jej nič ni, a stara nista odnemala.

„Tonica, povem ti, jutri greva,“ je dejal starec odločno. „Kaj se braniš! Ali misliš, da nimam toliko, da bi zdravnika plačal? Jatri greva! Boljše prej, nego pozneje. In če bi bilo prepozno, oh, to bi bilo vražje maslo! —

In najbrž je bilo že prepozno! Stari Repič je namreč kaj grdo gledal, ko se je vračal s Tonico od zdravnika, — to se pravi, stari jo je mahal naprej, dekle pa je stopalo daleč za njim ter si brisalo solze, ki so jo padale iz očij na nekdaj krasno lice.

„Ti vražje maslo, ti vražje maslo! Kdo bi si bil to mislil! Jaz gotovo ne! Kako bodo vaške babnice sedaj brusile jezike! Oh, Tonica, Tonica, kaj si mi storila,“ je godrnjal starec ter si brisal s suhim, koščenimi prsti pot z nagubanega čela.

In bilo mu je res prav vroče, dasi je šlo že pod jesen in je bril prav mrzel krivec . . .

(Dalje prih.)

iz Vrhpolja držeče, pri Logu v Vipavsko-Goriško državno cesto se stikajoče občinske ceste mej okrajne ceste. 4. Poročilo deželnega odbora, glede uvrstitve v cestnem okraji Vrhnikem se nahajače, od Borovnice po dolini proti vasi Sobočevu držeče občinske ceste mej okrajne ceste. 5. Poročilo deželnega odbora, glede odpisa iz nekdanjega kranjskega zemljščko-odveznega zaklada v dobi od 1857. leta do konca 1882. leta na račun strank predplačiloma izplačanih neizstreljivih potnih stroškov. 6. Ustno poročilo finančnega odsaka o proračunu učiteljskega pokojninskega zaklada za l. 1897. in o zadetnih prošnjah. 7. Ustno poročilo finančnega odsaka o računskem sklepu deželnega zaklada za l. 1895. 8. Ustno poročilo finančnega odsaka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1895. in proračunu za 1897. l. 9. Ustno poročilo finančnega odsaka o računskem sklepu gledališkega zaklada za l. 1895. in proračunu za 1897. l. 10. Ustno poročilo finančnega odsaka o prodaji redutnega poslopja in hiš. št. 4 in 6 v Florijanskih ulicah. 11. Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji upravnega sveta Elizabetine otroške bolnice v Ljubljani za letno podporo. 12. Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji muzejskega društva za Kranjsko v Ljubljani za podporo. 13. Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji županstva v Račni za podporo za osuševanje Račenske doline. 14. Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji Jalije M. jar, vdove okrožnega zdravnika, za dovolitev pokojnine. 15. Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji županstva v Črnom vrhu, okraja Ljubljanskega, za podporo za nasipanje ceste iz Zaloge v Črnivrh. 16. Ustno poročilo finančnega odsaka o uvrstitvi v cestnem okraji Blejskem pod Bodečami novo napravljenega mostu čez Bohinjsko Savo mej okrajno cestne stavbe. 17. Ustno poročilo upravnega odsaka o prošnji občinskega odbora v Predosljih za izločitev davčne občine Primskovo in ustanovitev samostojne občine Primskovo. 18. Ustno poročilo upravnega odsaka o prošnji občine Staraloka za uvrstitve občinske ceste od Stare loke do okrajne ceste pri sv. Duhu mej okrajne ceste. 19. Ustno poročilo upravnega odsaka o prošnji mestnega magistrata v Ljubljani, da se sklene zakon, po katerem se upelje za volitev dež. posl. direktno in tajno glasovanje. 20. Ustno poročilo upravnega odsaka o prošnji vačanov iz Brezovega Rebra, Sela in dr. za izločitev iz občine Mirnapeč in priklopitev k občini Ajdovec. 21. Ustno poročilo upravnega odsaka o prošnji gospodarskega odbora v Šanboru za podporo za napravo cestnih kanalov mej vasjo Šanber in Žavetniki.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Opozorjam na današnjo predstavo burke s patjem „Slovenec in Nemec“, in v popolnilo tega, kar smo že pisali o tej igri, še pristavljamo, da je bila ta igra pred nekaj leti povod velikim demonstracijam na Dunaju. Takrat je ravnatelj Chmelensky priredil v gledališču v Josefstadt-u več čeških dramatičnih in opernih predstav, z kapelnika pa je bil angažiral sedanjega kepelnika našega gledališča, g. Beniška. Ko se je predstavljala igra „Čeh in Nemec“, katera pride primerno lokalizovana danes na naši oder, prihrameli so v Josefstadtiko gledališče nemško-nacionalni visokošolci ter sikali, živžgali in razgrajali, kar se je dalo. Gotovo bi bili nastali veliki izgredi, da ni policija s krepko roko vmes posegla.

— (Nov strokovni list.) Odbor zaveza kranjskih gasilnih društev je, ustreza nujni potrebi in občni želji vseh gasilcev, ustanovil svoj poseben strokovni list „Gasilec“. Uredništvo je prevzel gosp. Fran Troš na Igu. Za sedaj bo list izhajal poljubno po potrebi in ga bodo člani „Zaveze“ dobivali brezplačno, dočim dobes neudje vsako številko po 10 kr. List je spremno urejevan in iskreno želimo, da bi se vzdržal, pripomniti pa moramo, da se je v listu odmerilo nemščini veliko preveč prostora. Gasilci na Kranjskem so z malimi izjemami zgolj Slovenci, kateri žele pouka in poročil v svojem jeziku!

— (Slovenski običaji) zapisal deželni šolski nadzornik J. Šuman. Časopis za avstrijsko folkloristiko (Zeitschrift für öst. Volkskunde) prinaša v svojem 12. sešitku za l. 1896. dva slovenska običaja od Sv. Ane v Slovenskih goricah. Prvi nam pové, da običavajo tam mrtvega hišnega gospodarja, predno ga na pokopališče odneso, še na hišni prag položiti, da vzame slovo od hiše in gospodarskih poslopij. (Stari Slovani so verovali, da se duša mrtvih ne preseli koj v „nav“, nego da se še nekoliko

časa mudi na drevju okoli hiše, zato so nastavljali mrtvecem raznih jedil na okno). Drugi običaj predpisuje, da se mora svinja potrositi z „žegnano soljo“, predno se jo zakolje, kakor so Grki posipali živalske žrtve z ječmenom. — Pri tej priliki opozarjamamo naše izobraženo občinstvo na omenjeni časopis in želimo, da bi se našel tudi kateri Slovenec, ki bi zbral mnogobrojno naše folkloristično gradivo, ki je raztreseno po vseh mogočih naših zbornikih (Slov. Bčeli, Šolskem prijatelju, Slov. Glasniku, Novicah, Zvonu, Kresu, Mat. Letopisih itd. itd.), ali da bi vsaj napisal znanstveno napotilo, kje nam je teh stvari iskati in je priobčil v navedenem časopisu. Predmeti naj bi bili urejeni po načelih Krekove „Einleitung in die slavische Literaturgeschichte“.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) ima jutri ob 8 uri zvečer v kavarni „Narodnega doma“ izvanredni občni zbor, na kar člane kluba pozivamo.

— (Izredni občni zbor pevskega društva „Ljubljana“,) ki se je višl v nedeljo, je bil jako številno obiskan. Udeležilo se ga je nad 60 članov, meji njimi tako veliko gospodičin pevk in podpornih članov. Občnemu zboru je bilo voliti novega predsednika. Izvoljen je bil g. A. Trstenjak, v odboru pa sta bila voljena g. Kramar in g. Radivoj Korene, kateri je prevzel tajništvo. Sklenilo se je tudi, da se društvo udeleži korporativno velike slavnosti, katera bo meseca avgusta v Celji. Po občnem zboru je bil jour-fixe, pri katerem je društven podpredsednik g. Dobovšek v kratkih potezah naslikal zgodovino pevskega društva „Ljubljane“, katero je na Svetišču obhajalo svojo petletnico. Vabila za sobotni „kmetski ple“ so se večinoma že razpolazila. V slučaju, da kateri č. gg. podpornih članov ni dobil vabila, naj to blagohotno oprosti. Pri tolikem razpošiljanju se lahko primeri kakša neljuba pomota. Vabila se dobivajo tudi v trafički gosp. Šešarka.

— (Veliki ljubljanski semenj.) Z ozirom na odbor dočela poročila bude letosnjka „Slavčeva maskarada“ daleč nadkritika vse svoje prednice, posebno gleda udeležbe mask. Na mnogostranska vprašanja naznanja odbor, da so maski dobro došle vsake vrste, skoči tudi ne spadajo v okvir semenja. To velja posebno za častite dame. Na semju bude prvič velika borzna špekulacija na „Čebalo“.

— (Okraina skupina avstrijskih trgovskih nastavljenec v Ljubljani) imela je pretečeno nedeljo obilno obiskane zabavne večer v prostorih Hafnerjeve pivovarne. Z bavni del vzporeda bil je dokaj prijazno veselje, ter se je navzočno občinstvo jako dobro zabavalo. Razumeva se samo ob sebi, da se je po končanem vsporedu plesalo do ranega jutra. Največ zaseg za ta večer stekel si je pa veselčni načelnik g. F. Zech, kateri je s pripomočjo odbora toliko neučinkovito deloval, da se je veselica tako dobro obnesta.

— (Izgrad in javno nasilstvo) Včeraj pila sta dva zidarja v gostilni Lize Lukman na sv. Petca cesti štev. 5 in ker sta hotela oditi, ne da bi bila plačala in sta še razgrajala in polemila jedan sto, poklicala je gostilnicarica na Marijinem trgu službovega stražnika Kocjančiča. Ko pa je stražnik hotel posredoval in z dajca pomiriti, lotila sta se njega in ga je jeden prikel za vrat, drugi pa zadaj za tilnik, z namenom, da bi ga vrgla na tla. Stoprav ko je prišel stražniku na pomoč mestni dežavec Avgustinčič, bilo je mogoče razsajalca ukrötiti.

— (Tatvina) Mestni policijski stražnik Nikola Večerin zasčal je včeraj v Predilnih ulicah delavca Matevža Božiča, ko je nesel svinčene cevi. Opazivši stražnika, je pustil cevi in zbežal. Stražnik je tekel za njim in ga ujel na Dunajski cesti. Cvi, vredne 12 gld., so bile ukradene v škodo tvrdke L Eterja, katera jih je imela shranjene v novi hiši ob Predilnih ulicah in za katere je Božič dobro vedel, ker je bil popred delavec pri tej tvrdki.

— (Na včerajšnji semenj) je bilo prigsnanih 928 konj in volov, 221 krav in 41 telet, skupaj 1190 glav. Kupčija z voli je bila prav živahna, s konji in kravami srednja. Za volo je prišel kupec z Morave. Nakupil jih je prav veliko in jih dobro plačal.

— (Narodna čitalnica v Cerknici) priredi v nedeljo dne 14. srečana 1897. v prostorih gosp. Ant. de Schiava veselico. Vspored: 1. „Mihova ženitev“, šaljiv čveterospev s šaljivim prizorom. 2. „Srečno novo leto“, šaljiva igra s petjem v jednem dejanju. 3. Šaljiva loterija. 5. Pri plesu svira godba na lok. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustoppina 1 kreno od osebe, z družino 2 kroni.

— (Iz Žirov) se nam poroča: Dne 2. sredoča t. l. je priredilo tukajenje bralno društvo veselico, katera se je vršila tako dobro in na občno zadovoljnost. Predstavljalata se je igra „Nemški ne znajo“, katera je imela velik uspeh in to posebno po zaslugu vrlih igralcev in igralk. Po krepkem in vspodbudnem govoru g. predsednika, kateri je častil Valentina Vodnika kot pesnika, pisatelja in prvog slovenskega novinarja, pričela se je tombola, katera se je občinstvo živahno udeležilo. Splošna želja se čuje, da naj bi se kmalu zopet priredila

kaka gledališka predstava. Torej na noge Žirovci, da povzdignite društvo.

— (Podjeten mladenič) Učenec četrtega gimnazialnega razreda v Kočevju, Andrej Högl, je bil velik prijatelj takozvane „indijanske literature“. Zanemarjal je pri tem seveda latinsko slovencino in ker mu je bilo pričakovati, da dobi konec semestra slabo spričevalo, odpotoval je v Ameriko. Vzel je hranilnično knjižico, katero je njegova mati branila pri nekem trgovcu, dvignil naloženo sveto in pobegnil. Tega je že 14 dnj in vse kaže, da se je fant v Genovi ukrcal in edpeljal v Brazilijo.

— (Odbor „Celjskega Sokola“) naznana, da je razposlal vabila na maškarado, katera se bode vršila letos v „Narodnem domu“ dne 28. februarja 1897. Ker je pa mogoče, da se je pri tolikem številu vendar kdo prezrl, prosi odbor, da se mu to oprosti. Kdor želi povabilo, naj javi to odboru ali naj se oglasti naravnost pri društvenem tajniku g. Fr. Joštu v posojilnici. Ustoppice se bodo dobivali proti izkazu vabilo, katero velja kot legitimacija za ustop, v trgovini g. D. Hribarja in dne 28. februarja zvečer pri blagajnici. Odbor vabi na mnogobrojno udeležbo.

— (Narodna čitalnica v Gornjem Gradu) priredi veselico s prijaznim sodelovanjem „Pevskega društva“ v nedeljo dne 14. februarja 1897. v goštini g. Josipa Mikuša v Gornjem Gradu. Vspored: A. Gledališki predstavi. I. „Glah mora biti“. Burkova v jednem dejanju. II. „Brati ne zna“. Burkova v jednem dejanju. B. Petje. C. Prosta zabava s piesom. Začetek veselici je ob 8 uri zvečer. Ustoppina: za sedež 40 kr., za stojico 20 kr. Solo obiskujuči se ne smejo udeležiti veselice. Čisti dobitek je namenjen za ustanovitev ljudske knjižnice v Gornjem Gradu; zato se preplačila hvaležno sprejemajo.

(Posojilnica v Gornji Radgoni) je imela v času od 1. januvarja 1896. do 31. decembra 1896. leta 129.229 gld. 65 kr. dnarnega promata. Splošni rezervni fond znaša 761 gld. 98 kr. posebni rezervni fond za izgube 2910 gld. 2 kr. Čistega dobitka je bilo v lanskem letu 1031 gld. 36 kr.

— (Iz deželnega zbora koroškega) Nemška nestrnost presega že vse meje. To se je pokazalo v dež. zboru seji dne 6. t. m. pri razpravi o subvenciji višji deklinski šoli v Celovcu. Finančni odsek je predlagal, naj se tej šoli dovoli 500 gld. podpora toda s pogojem, da se odstrani sedanjih vzhlednih ravnatelj prof. A. Pih in da pride na njegovo mesto mož nemške narodnosti. Ta predlog, kateri je končno obveljal je udarec v obraz koroškim Slovencem. Prof. E. in spieler je protestoval proti nasvetu vanemu pogoju, povdarjajoč, da smejo šolo obiskovati tudi Slovence, da je koroška dvojezična dežela, in da je pri imenovanju učiteljev gledati pred vsem na kvalifikacijo. Dr. Metnitz je dolžil sedanjega ravnatelja, da je političen agitator, dr. L. Misch pa je trdil, da tako, kakor se morajo v drugih krajih nemške manjšine uklanjati večinam, tako mora biti tudi na Koroškem. V drugem govoru je tudi nagašal, da je nevarno, če na nemški šoli ne uči Nemec zgodovine. Knezščef dr. Kahn se je izrekel zoper predlog, češ, kam pa bi potem v Avstriji prišli, ko bi se povsod tako postopalo, in se čudil, da se hoče odstraniti ravnatelja, dasi ni proti njemu nobene pritožbe. Dr. Steinwander je obširno razkladal, da je „popolnoma nemogoče“, da bi na kakem nemškem zavodu Slovenec učil zgodovino. Člo dež. predsednik baron Schmidt Zablérov se je protivil predlogu, dr. Steinwander je pa priznal, da je sedanj ravnatelj izvrstna moč, kateri se pa mora odstraniti, ker je „naroden agitator“. Zajedno je Steinwander po svoji navadi se zaletaval v slovenske voditelje, da so privandanci, kateri kale narodnostni mir na Koroškem. Ridi teh napadov in drugih na slovensko dnuhovčino je mej Steinwanderjem in E. in spielerjem nastala cesta kontroverza. Dobro je odgovarjal tudi Muri, kateri je vprašal, kako da so v mnogih čisto slovenskih okrajih nastavljeni slovenski jezik povsem nezmožni učitelji, a Nemci le ne misljijo na njih odstranitev. Zbornica je seveda vzprejela odsekov predlog. Ta debata je narodno nestrnost koroških Nemcov pokazala v vsej njeni nagoti. Slovenec ne sme imeti službe na Koroškem — to je vodilni princip nacionalcev, kateri je prišel zdaj tudi v dež. zboru do veljave, princip, kateri sta moralna javno obsoditi tudi dež. predsednik baron Schmidt in škof dr. Kahn, torej moža, ki gotovo nista posebna prijatelja Slovencev. S tem je povedano dovolj. Sedaj smo le radovedni, kaj stori vlada.

— (V tržaški okolici) je bilo v nedeljo šest shodov, na katerih so bili postavljeni kandidatje za bližajoče se občinske zajedno deželnozborske volitve. Na shodih v Križu, na Kontovelju in na Preseku je bil postavljen kandidat za VI. okoličanski okraj dosedanji zastopnik g. Ivan Gor-

jup, na shodih v Bazovici in Padriču za V. okraj g. Alojzij Gorjup na Preseku, in na shodih v Lonjerju za II. okraj g. Franc Kosec, župnik na Katinari.

* (V snežnem grobu) Iz Davosa v Švici se poroča: Na Flüela-prelazu se je predvčerjajočim popoludne udrl velikanski plaz snega in zasul pet voznikov ter sedem voz. Jeden sam voznik je utekel in sporocil ljudem kar se je zgodilo. Ljudje so koj hiteli na lice nevreč, a izkopali so le mrlje. Plaz, kateri se je bil usul, je 450 m širok in pa 10 m globok.

* (Panika v menažeriji) V Varšavi sta v nedeljo dva leva ušla iz zverinjaka in hrani do stojančno priščela meji navzočno občinstvo o. D. si so krotitelji koj priskočili, je vender občinstvo strahoma bežalo in je bilo v gneči mnogo ljudi ranjenih.

* (Krsta so se zbal) V tatarsko vas Isli blizu Kazana sta prišla te dni dva višja uradnika po uradnih opravkih in poiskala župana na njegovem domu. Mej prebivalci se je raznesla govorica, da sta prišla uradnika pripraviti kar treba, da bi se prebivalci — sami Taterji — krstili. To je prouzročilo silno razburjenje. Taterji so se koj oborožili in napadli županovo hišo. Župana so nevarno ranili, došla višja uradnika pa ubili.

* (Silovit ljubimec) Kmetski fant Kosta Dalja v Kekešu je bil zaljubljen v 15letno Gavrilo Gjulo, katera pa zanj ni marala. Dne 4. t. m. je Dalja srca izvlečeno svojega srca na cesti, jo siloma vrgel na svoj voz in se z njim odpeljal menda v širni svet. Dekle je hotela silovitemu ljubimcu uteči in je skočila z voza, a tako nesrečno, da je obvissa na kolesu. Konji so dirjali in voz je vlekel dekle za sobo čez drn in strn. Dekle se je tako pobile, da je kma u potem umelo.

Književnost.

— (Knjige „Slovenske Matice“) za leto 1896. so danes izšle ter so se začele razpošiljati. Ker hočemo privesti v „Listku“ polagoma daljše ocene o letosnjih 4 + 1 knjigah, prinesemo danes le naslove kojih ter njihovo vsebino. Letopis „SI. M.“ Uredil Anton Bartel: Iv. Navratil, Slovenske národné vražie in prazna vere. Iv. Majciger, Kamica — Gams. E. Lh, Domozánska črtica. Dr. M. Murko, Narodopisna razstava češkoslovanska v Pragi. Dr. K. Štrekelj, Prinos k poznavanju tujih besed v slovenščini. Dr. K. Glaser, O rövedskih slavospevih. R. Perušek, B. Blijografija slovenska. E. Lh, Letopis „M. SI.“ (Samarinemu pregledu vseh društvenikov posnemamo, da je prirastlo letos le bora številce 16 novih narodnikov. V Goriški, tržaško koperski in krški škofiji pa je celo odpadlo 32 udov! Nujno je potrebno, da razvijejo Matični poverjeniki živahnjejo agitacijo za naše književno društvo, ki pri selanjih razmerah nikakor ne mora napravljati tako, kakor bi bilo že leti v interesu razvitka slovenske znanosti in lepoznanstva!) Zgodovina slovenskega slovstva III. del. Sp. prof dr. K. Glaser. V tem snopču obdeljuje pisatelj Bleiweisovo dobo od 1848 do 1870. leta (do Jos. Marna). — Slovenske narodne pesmi. Uredil dr. K. Štrekelj II — Slovenska zemlja II. del. Samosvoje mesto Trst in mejna grofija Istra. Prirodosuanski, statistični in zgodovinski opis. Spis. S. Rutar. I. snopč. Ta knjiga ima 26 jekovih slič in 1 načrt. — Knezova knjižnica. Zbirka zabavnih in poučnih spisov. III. Vsebina: Ant. Funtek, Smet. Epoko-lirske slike. Fr. Govékar, Ljubezen in rodoljubje. Povest.

Brzojavke.

Dunaj 9. januvarja. Protisemitska včina finančnega odseka dež. zbora nižjeavstrijskega je sklenila predlagati, naj se nemškemu „Schulvereinu“ dovoli 2000 gld.

Dunaj 9. februarja. Pogajanja zaradi oddaje investicijskega posojila so končana. Jeden del preuzeče poštna hranilnica. To je v Avstriji prvi slučaj, da je poštna hranilnica udeleži velike finančne operacije.

Dunaj 9. februarja. Prihodnjo nedeljo se bo tu vršil shod vseh nemškoliberalnih volepošestnikov iz vseh krovov. Na dnevnem redu je razgovor o predstoječih volitvah.

Praga 9. februarja. V mestu Taboru je dr. Rieger postavljen kot skupni kandidat mladočeške in staročeške stranke.

Zagreb 9. februarja. Deželni zbor je analiral izvolitev Davida Starčevića in se potem razšel. Nove volitve bodo meseca maja ali junija.

Atene 9. februarja. Revolucija na Kreti se je razširila po vsem otoku. Kralj je s posebnim dekretom zauzal takojšnjo mobilizacijo vseh vojnih ladij.

Listnica upravnosti.

G. K. G. v Curihi: Plaćano do konca julija letos. — Dopise in podlistke prosimo pošiljati na uredništvo „Slovenskega Naroda“. Formalitet ni nikakih. Bog in narod!

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkem prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebitno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem pozvetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni začitelj, na DUNAJI, Tuchlaubenh 9. V lekarjah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znako in podpisom. 3 (97—2)

Zobobol olajšujejo zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Vis. prejasne gospo prestolonaslednici v dve nadvojvodinje Štefanije. Steklenica velja 20 kr. 1 (44—6)

Iz uradnega lista.

Izvrsne ali ekskluzivne dražbe: Frana Strekelja zemljišče v Fraprečah, cenjeno 3860 gld., in Alojzija Žganjera zemljišče v Gorenji vasi, cenjeno 1415 gld., oba dne 11. februarja in 13. marca v Zatičini.

Frančišek Snajder zemljišče v Krašnji, cenjena 1324 gld., dne 13. februarja in 13. marca na Brdu.

Martina Bajuka zemljišče v Radovici, cenjeno 85 gld., dne 13. februarja in 13. marca v Metliki.

Marije Pukelstein v Ljubljani premičnine (3 vozovi, konj in hišna oprava), cenjene 407 gld. 90 kr., dne 15. februarja in 1. marca v Ljubljani.

Jakoba Kovačiča posestvo v Ponikvah, cenjeno 1753 gld., in Jurija Kraševca zemljišče na Vrhniku, cenjeno 222 gld., oba dne 17. februarja in 17. marca v Ložu.

Mihaela Štefančiča posestvo v Vasi, cenjeno 678 gld. 23 kr., dne 17. februarja in 24. marca v Kočevju.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. februarja: Gustav Coriary, mizarjev sin, 4 dni, Gospodske ulice št. 3, oslabljenje.

Dne 7. februarja: Anton Maček, posestnik, 40 let, Illova št. 10, jetika. — Marija Remčar, starinarjeva hči, 2 leti, Pred prulami, baraka I., božast. — Jožef Oblak, kovac, 21 let, Poljanska cesta št. 51, tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	737.3	4°0	sr. svzh.	pol. obl.	
9.	7. zjutraj	739.9	— 2°6	sr. jjvh.	jasno	0°0
"	2. popol.	739.9	2°9	sl. jzah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 3°2, za 4°1 nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notab.	101 gld	85 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	95
Avtrijska zlata renta	123	45
Avtrijska kronška renta 4%	101	—
Ogerska zlata renta 4%	122	20
Ogerska kronška renta 4%	99	75
Avtro-egerske bančne delnice	950	—
Kreditne delnice	369	—
London vista	119	73
Nemški drž. bankovci za 100 mark	68	65
20 mark	11	73
20 frankov	9	52
Italijanski bankovci	45	35
C. kr. cekini	5	66

Sto polovnjakov
starega in toliko novega belega, pristnega

vina

proda (195—3)

Anton Gregorić
posestnik in posojilnični tajnik v Ptuj.

Ano Auer poroč. **Bizjak**
danes ob 1/9. uri zjutraj, prevideno s svetotajstvi za umirajoče, po kratki bolezni, v 52. letu njene dlobe, poklicati v boljše življenje.

Zemeljski ostanki prerano umrle so bodo v četrtek, dne 11. t. m., ob 4. uri popoldne, od hiše žalosti, v Wolfovih ulicah hiš. št. 12, prepepljali na pokopališče k sv. Krištofu in ondu pokopali v rodinski rakvi.

Sveti zadušne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 9. februarja 1897.

Jurij Auer, pivovarnar in posestnik, soprog. — **Jurij in Pavel Auer**, sinova. — **Jenny Dejak** poroč. **Auer**, hči. — **Marija Tanec** poroč. **Bizjak**, sestra. — **Jean Dejak**, c. in kr. linijne ladije poročnik, zet. (233)

Pekarija v Ljubljani

oddaja se s 1. majem letos v najem.

Kje? pove upravnosti „Slov. Naroda“. (237—1)

Vzprejmem takoj

notarskega uradnika

ki ima lepo in hitro pisavo in ume koncipirati manjše spise. — Plača po dogovoru.

Gustav Omahen

(211—3)

c. kr. notar v Postojini.

Vsak kašelj | **se temeljite**
Vsaka hri pavost | **odpravi samo**
| **s Krause-Ja**
katarnim uničevalcem

(dobrokušne konfiture). (144—3)

Zavojčki po 25 kr. se dobivajo v Ljubljani v vseh lekarnah.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica)

iz angelia varuha lekarne in tovarne farmacevtičnih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu prekušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najrealnejše in najcenejše ljubsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljuče boli itd. za notranjo in vnosno uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolcem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječi zeleno tiskane varstvene znamke, naj se zvrne kot tim manj vredno čim cenjeno ponarejanje. **Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo!** Ponarejalec in posnemovalci morajo jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezpreostnih ponarejenih, občinstvo slepečih drugih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znakov strogo sodno preganjali in kaznovati. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelija varuha lekarna (Schutzengel - Apotheke).

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogrskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosnu in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57—6)

Pazi naj se vedno natanko na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Št. 138.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno oznamjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so z srednjeevropskimi časmi. (15—31)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 13. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čes Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čes Klein-Reifing v Steyr, Linz, na Dunaj v Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. sijutra osobni vlak v Trbiž, Pontahel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čes Selthal v Solnograd, čes Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontahel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj; čes Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inozemstvo, Bregenc, Curia, Genova, Paris; čes Klein-Reifing v Steyr, Linz, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Heil, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipačko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. sijutra mesani vlak. — Ob 12. uri 56 min. popoludne mesani vlak. — Ob 6. uri 56 min. sicer mesani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 55 min. sijutra osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipačko, Prago, Francove varo, Karlovi varo, Hoba, Marijine varo, Planja, Budanje, Solnograda, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzenfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovi varo, Hoba, Marijine varo, Planja, Budanje, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Geneva, Curia, Bregence, Inozemstvo, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontahel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Pontahel. — Ob 9. uri 6 min. sicer osobni vlak z Dunaja via Amstetten, in Ljubno, Beljak, Celovec, Pontahel.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 10 min. sijutra mesani vlak. — Ob 12. uri 52 min. popoludne mesani vlak. — Ob 8. uri 56 min. sicer mesani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 58 min. sijutra, ob 8. uri 5 min. popoludne, ob 8. ur 50 min. sicer, ob 10. ur 25 min. sicer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) in Kamnik.

Ob 6. uri 56 min. sijutra, ob 11. ur 16 min. dopoludne, ob 6. ur 50 min. sicer, ob 9. ur 56 min. sicer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Dober postranski zaslužek

najdejo dame, ki občujejo v boljih krogih, s specjalnim priznano dobrega in finega damskega predmeta v svojem bivališču. Reflektantinje naj blagovolijo svoje naslove z natančnim označenjem njih stanu in vsega, kar je vredno vedeti, poslati Rudolfa Moisse na Dunaju pod Šbro: „Confection 635“.

(231)

Učenec in učenka

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom; prvi v popolno prekrbljevanje. — Ponudbe pod Šbro „Učenec“ vzprejema iz prijaznosti upravnosti „Slovenskega Naroda“. (193—3)

Vzprejmem takoj
notarskega kandidata
v svojo pisarno. — Plača po dogovoru.

(229—1) **Franc Strafella**
c. kr. notar v Rogatcu na Štajerskem.

Trgovski pomočnik

specerist, slovenskega in nemškega jezika zmožen, želi svojo sedanje službo premeniti, in sicer v kako večje mesto.